

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/482/2015
Identifikačné číslo spisu:	7713205005
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7713205005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, K červenému dvoru č. 3269/25a, Česká republika, IČO: 26429705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Frídrieh Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36864421, proti žalovanému A. Z. bývajúcemu v O., o plnenie zo zmenky, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 6 C 194/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. júla 2014 sp.zn. 5 Co 171/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Michalovce uznesením z 5. decembra 2013 č.k. 6 C 194/2013-37 prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do rozhodnutia vo veci Krajského súdu v Prešove, vedenej pod sp.zn. 6 Co 156/2013. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Košiciach v uznesení z 31. júla 2014 sp.zn. 5 Co 171/2014 odvolanie odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené do vlastných rúk 2. januára 2014, nasledujúcim dňom začala žalobkyňa plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 17. január 2014. Odvolanie bolo ale podané po uplynutí tejto lehoty - osobne v podateľni prvostupňového súdu (až) 20. januára 2014.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, s.r.o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 239 O.s.p.“). Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 237 O.s.p.“). Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namietala, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvoláním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Michalovce (viď č.l. 43 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 20. januára 2014. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 17. januára 2014, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania.

Najvyšší súd pri prvom predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní konštatoval, že vec mu bola na rozhodnutie o dovolaní predložená predčasne - bez toho, aby súd prvého stupňa žalobkyňu vyzval na odstránenie rozporu medzi údajom o doručení odvolania vyplývajúcim zo spisu (20. januára 2014 osobne v podateľni súdu) a údajom o doručení tvrdenom žalobkyňou (17. januára 2014 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti). Dovolací súd uviedol, že žalobkyni treba vytvoriť procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní dovolania tým, že predloží súdu doklad, potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie v predmetnej veci odovzdané na prepravu doručovateľskej spoločnosti.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené vyzval žalobkyňu, aby doložila svoje dovolacie tvrdenia, že odvolanie v tejto veci právne účinným spôsobom podala 17. januára 2014.

Žalobkyňa na predmetnú výzvu prvostupňového súdu uviedla, že odvolanie podala prostredníctvom poštového podniku, ktorý je zapísaný v zozname vedenom podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 324/2011 Z.z.“). Tento podnik pri odovzdávaní zásielky nepozná jej obsah. Zásielky preberá v obálke, škatuli alebo v inom obale. V

dôsledku toho žalobkyňa nemá k dispozícii doklad, ktorý potvrdzuje „deň, v ktorom bolo konkrétne odvolanie odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o.“. K dispozícii má len údaj o čísle zásielky a vie preukázať, kedy bola zásielka s týmto číslom prevzatá uvedeným poštovým podnikom. Zároveň s uvedeným doručila súdu aj listiny ktoré v úmysle preukázať správnosť svojich tvrdení pripojila aj k dovolaniu, a to dokument „aktuálny stav zásielky č. 15020873“ list označený ako „inštrukcie k sprievodným dokumentom pre kuriéra“ a dokument označený ako „Podanie odvolaní voči prerušeniu konania“ datovaný na 17. januára 2014, ktorý podľa textu v prílohe označuje konania voči ktorým bolo odvolanie podané, spolu s tabuľkou s číslami 55 konaní vedených na OS Michalovce podľa ktorej voči týmto mali byť podané odvolania. Tieto dokumenty však neobsahujú žiaden relevantný dôkaz, že odvolanie v prejednávanej veci bolo súčasťou zásielky ktorá bola odovzdaná na prepravu 17. januára 2014, ako namietala dovolateľka, túto skutočnosť nemožno vyvodit' ani z tabuľky s číslami konaní v ktorých mali byť podané odvolania (č.l. 80 spisu), pretože neobsahuje žiadny údaj ktorý by ju spájal s predmetnou zásielkou.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tomuto záveru dospel dovolací súd z nasledovných dôvodov:

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (viď R 144/2014).

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014).

V situácii, v ktorej existovali rozpory medzi obsahom spisu a dovolacími tvrdeniami žalobkyne, vytvoril súd procesnú možnosť, aby žalobkyňa náležite preukázala svoje tvrdenia. Žalobkyňa ale v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom podala odvolanie. Pritom bolo na nej, aby - v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nevie súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré dovolací súd odmietol ako oneskorene podané.

Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 28/2014 uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania 17. januára 2014 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti

žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.